

Eseu despre vocatia portretistica a lui George Calinescu - a treia parte

Cu mare arta, scriitorul urmareste acest proces de metamorfozare la mai multe personaje din romanele sale:

"Imbatranirea lui Hagienus era neglijenta si comica. Falcile i se umflau sau dezumflau, dupa gradul de adipozitate, urechile se blegeau, parul se rarea vizibil, cu tendinta de a ramane ca un tiv numai la ceafa, unde era lasat sa creasca in neregula. Hainele si pantalonii nu mai aveau nici o forma. incolo, Hagienus nu era deloc neconvenabil, se radea cu grija facandu-si o fata lustruita ca portelanul si avea in toata tinuta o corectitudine. Insa era senil si pitoresc".

Pomponescu, dimpotriva, "avea par tare, mustata dura, bustul umflat, mersul drept, exceptie facand o incovoiere a sirei spinarii, reclamata parca de nevoia adaptarii la cubajul camerelor. Afara de aceasta soliditate corporala, se observa o rezistenta morala. El nu se vaita vreodata de dureri fizice, nu lua posturi de infirm si nu conversa deloc despre boli. Seda ore intregi in picioare fara a da semn de oboseala".

Acelasi proces de a-si ascunde procesul de involutie se constata si la madam Valsamaky Farfara, "... care lupta dramatic cu o imbatranire accelerata. Desi parul ei era intact, incepe a-i albi asa de vertiginos, incat vopsirea nu era in stare sa inece navala albului. Dupa doua saptamani, un strat de zapada se vedea la baza parului excesiv de roscat in ton rosu venetian...

Fiind o femeie cu tact, madam Valsamaky Farfara disparea catva timp din cercurile mondene, apoi reaparea cu o coafura alba batand in violet, asemeni valurilor marii care capata doua nuante dupa refractia luminii... Expunerea gatului constituie o problema grea pentru ea din cauza incretirii excesive a pielii. Acoperirea cu gulere de blana era un procedeu peri met... Eliminand decoltajul incepu a purta coliere scurte, de mai multe ori inlantuite, din bile de os, fildes, chihlimbar, dupa nuanta rochiei...